

Stichting Vrienden van Effatha

Projecten in The Gambia en Sierra Leone

The Gambia

Fotoverslag 2013.

Sinds vijf jaar financiert de Stichting Vrienden van Effatha (SVE) een aantal projecten in The Gambia. Met onze partners, de *St. John's school for the Deaf* en de welzijnsorganisatie voor Doven, *Gadhoh* hebben we voornamelijk gesproken over de vraag : hoe verder? De *St. John's school* ontvangt nog steun voor een voedselprogramma, voor leerlingenvervoer en voor het opzetten van een 'boerderijproject', waar Dove schoolverlaters het boerenvak leren en tegelijkertijd geld verdienen met de verkoop van opgebrachte producten. *Gadhoh* meldt dat ze (nog) niet op eigen benen kunnen staan. Als de bijdrage van de SVE stopt zullen er ontslagen vallen en de pas geopende vestiging in Farafenni zal weer moeten sluiten.

De keuken van de *St. John's school*. Hier wordt dagelijks gekookt voor 240 leerlingen. Ook het personeel eet mee. (Zij betalen ervoor.)

De kinderen leren schrijven. Papier is te duur vandaar dat elke leerling een lei gebruikt. Ze zijn erg trots op hun prestaties.

In Kartong wordt door de *St. John's school* een boerderijproject opgezet. De muur rondom het terrein is bijna klaar. Dove schoolverlaters kunnen hier het boerenvak leren en tegelijk geld verdienen met de verkoop van de producten.

Vorig jaar zag het terrein voor het boerderijproject er nog zo uit. Er is veel werk verzet om het terrein te egaliseren. De Caterpillar had te weinig vermogen. Er zat niets anders op dan de grote zandmassa met de hand af te graven!

De Gadhoh-school in Brikama is een gemeenschappelijk project van SVE en Sichting Baganala. De school is de mooiste nursery school in de regio.

Voorlezen (uit een gebarenboek) gaat er altijd wel in. De Dove juf is volgend jaar klaar met haar opleiding en heeft dan een reguliere onderwijsakte.

In Gambia wordt elke officiële bijeenkomst afgesloten met de verplichte groepsfoto.

De dove kinderen kunnen weer spelen in de pauze. De door termieten aangevreten houten schommels zijn vervangen door metalen.

Sierra Leone

Fotoverslag 2013

Tijdens ons derde bezoek aan Sierra Leone hebben we gezien dat de Nationale Dovenraad van Sierra Leone, de SLNAD, voortvarend te werk is gegaan. Het door de SVE toegezegde bedrag stelde hen in staat kantoorruimte te huren, die in te richten en de salarissen van vijf stafleden te betalen. Er zijn plannen om ook op andere plaatsen een ruimte voor Dove mensen op te zetten. De SLNAD wil onderwijs voor Dove kleuter gaan verzorgen en net als in Gambia een boerderijproject opzetten. De werkloosheid onder Dove schoolverlater is enorm. De National School voor Doven in Freetown zit te springen om een andere bus. Omdat de huidige bus al langer dan een jaar niet meer rijdt, krijgen veel kinderen geen onderwijs. Verder wil men graag financiële

ondersteuning voor de voedselverstrekking, Dat wil men graag vijf keer in de week gaan doen. Nu kan dat maar twee keer in de week. Veel ouders sturen hun kind alleen maar naar school omdat daar een warme maaltijd wordt verstrekt. Waarom zou je anders een Doof kind naar school sturen? Algemeen heerst de opvatting: het is zinloos een Doof kind naar school te sturen. *He/she has no use for the family!!*

Met het door de SVE gefinancierde nieuwe hoofdkantoor van de SNLAD aan Elkstreet 7 in Freetown, is men heel tevreden. Het kantoor bevindt zich in het gele gebouw op de vijfde verdieping.

Het interieur van het hoofdkantoor. Het ziet er prachtig uit en de Dove mensen van Freetown weten het nieuwe hoofdkantoor van hun vereniging goed te vinden.

De School for the Deaf in Freetown. De bus moet voorzien worden van een nieuwe motor, want de huidige kan niet meer gerepareerd worden.

De lokalen zijn erg donker en eigenlijk ongeschikt voor Dovenonderwijs. Er zou iets gedaan moeten worden aan de verlichting.

Twee keer per week wordt er gekookt. Geld voor een dagelijkse maaltijd is er niet. Op dagen dat er niet wordt gekookt krijgen de kinderen een onbelegd kadetje.

Onderhandelingen over een andere bus. Sierra Leone is een straatarm land maar een tweedehands bus is erg duur. Besloten wordt de oude bus te renoveren /reviseren. Dat gaat ongeveer € 9000 kosten.

Deze rode bus is te koop. Het aanbod is klein en dat drijft de prijs op. Vorig jaar vroeg men voor deze bus € 6000, nu wordt voor dezelfde bus € 24.000 gevraagd.

De leerkrachten doen hun best. Ze zijn niet opgeleid tot leerkracht Dovenonderwijs. De directeur zou graag zien dat er iets werd gedaan aan de specialisatie van haar team.